

కథ ఇప్పుడే మొదలైంది!

మయూరి సచిత్రవారపత్రిక 3, జనవరి 1992

ఈ చిత్రంలో తన కష్టాలు తీరిపోగల
వస్తుంది అని ఆనందానికి కారణం.

కారణం ఏదైనా కావచ్చు గానీ, మిస్టర్ రావ్
వాలా ప్రత్యేక శ్రద్ధ చూపుతున్నాడు విలాసిని
విషయమై. మరింతగా మురిసిపోతున్నది. అప్ప
టికి ఓ షాట్ వూర్తి వేసుకున్నాచింది మేకప్
రూమ్లోకి. డ్రెస్ ఫేజ్, వైరెస్ కాస్ట్యూమ్స్.
అబ్బో డాక్టర్ కాదు, హోయిన్ గెటప్
వచ్చేసింది.

రౌతి తొమ్మిది గంటలకు పూర్తయింది
అమెలో కూడిన నన్నివేళ చిత్రీకరణ.

వాలా తృప్తిగా వుంది. రంగు రంగు ఊహలు.
మిస్టర్ రావ్ చెబుతూనే వున్నాడు చిత్రం
రిలీజవుక్కర్లేదు. ఈ రోగానే బోలెడన్ని
అభ్యర్థి.

“అవును అమ్మదూ దావికో ‘కథనం’
వుందిరా. మవ్వలా చూస్తూ వుండు హాలా త్తుగా
వది సినిమాలో హోయిన్ గా యాక్ట్ చేస్తూ
వుంటావ్.”

దాదాపు ఎవరెస్ట్ ఎక్కేసింది అక్కడ మంచి
సినిమాలో డ్యూయెట్. కాస్మోర్లో విరహవేదన,
సింగపూర్లో క్లయిమాక్స్.

నడవగా ఉలిక్కిపడింది.

మిస్టర్ రావ్ కాగిలి బిగుస్తున్నది. జాకెట్
లోంచి వీపుని నొక్కేస్తున్నాడు.

వద్దూ అవలేదు, కాదనీ అవలేదు.

మోకాలిలో ఒకే ఒక సోలు ఇచ్చేసింది.

అంకూడవి వైలాస గుమ్మకువేరికి

అ తర్వాత పోవక్కి క్షణానా గుమ్మ

రోడ్లోకి వచ్చేసి అటో ఎక్కి ఇంటికెళ్ళింది.

ఇంతకీ మిస్టర్ రావ్ ఎవరు?

అమ్మో! సినిమాక్కావల్సిన అన్నీ కలిగినతన
అని తప్ప, అంతకన్నా విడమర్చి చెప్పలేం అతని
గురించి.

ఓ హోయిన్ గొడవ వేసిందనుకో—

మిస్టర్ రావ్ కి చెబితే వాలు వివరి

ఇన్ స్ట్రాల్ మెంట్ తీసుకోకుండానే కార్టల్ ఇచ్చే

స్తుంది.

హోరో గొడవ వేశాడనుకోండి.

అతని ఇమేజ్ దెబ్బ తినేసుంటుంది.

సాపం ఈ విషయాలేం తెలిపు విలాసినికి.

కొంచెం మంచి భావాలు, మరికొంత

పెడనరం గల యువతివి గదా. అలాగే వుండాలి.

ఆ విషయంలో మరో అభిప్రాయం లేదు.

కాకుంటే ఈ సీమలోకి రాకూడదు. వచ్చాక

కొంచెం లౌక్యం ప్రదర్శించాలిగదమ్మదూ.

సాపం మిస్టర్ జీవితంలో వెలుగు చూశాక

ఇలాంటి ఎదురు దెబ్బ తినటం ఇదే తొలిసారి.

అందులో అతను కావాలంటే కాదనేదెవరు. మరి

అతన్ని ప్రాణ సంకటంలో పెట్టేశావ్ గదా.

ఇలా చెప్పకొస్తున్నాడు వాళ్ళ బావ.

అయినా వింటం లేదు. సరేలే అని

వొదిలేశాడు.

అయినా వాళ్ళ బావకి ఓ వైపు భయం

భయంగానే వుంది. అందుకని మరదలు పిల్లకి
పెళ్ళి వేసి పంపింపేస్తే బావుంటుందని వాళ్ళ
వూరికి కబురంపించాడు.

రావటావికేమో వచ్చారు కానీ, అది పిల్లయితే
గదా ఒప్పుకోవటానికి.

ససేమిరా సినీతారను అయ్యి తీరాల్సిందేనని
హారం వేసింది.

మరో సినిమాలో చిన్న వేషం కాదు గదా, ఆ
సినిమాలో ఆ షూట్ వేసిన డాన్స్ హోర్
మొత్తంగా నెగటివ్ లో సహా కాలేజారు.

నీ కం పెనీకెళ్ళినా మాట్లాడేందుకు గూడా
నిరాకరించేశారు విలాసినితో.

ఒకానొక రోజున అర బాటిల్ రమ్ కొట్టేసి
వాలా నింపాదిగా చెప్పాడు ఆ బావ అనబడే
లోకజ్ఞాని—

“అమ్మాయి నీకిక వీసాలు చిక్కవ్. నీ
అదృష్టం నా పరపతి బాగుండి మనిల్లా యిల్లుగా
మనం మనంగా వున్నాం. నీకు వీసాలు
రావాలంటే అన్నయలోడే చెప్పాలి. నివ్వితో
పున్నంతవరకూ వాడు చెప్పడు. కనుక నీవు
సినిమాంపై అశ్రుంపే, అడితో రాజీ పడు లేదా
పెండ్లిచేసుకుని అంధ్రా కెళ్ళిపో.

ఆ మిగిలింది విలాసిని లాగేసింది కక్కున్నది.
అదంతా వేరే సంగతమకోండి.

అనలు సంగతేమిటంటే—

సముద్రపు వీళ్లలో ఏర్పాలు చేసిన ఓ కృత్రిమ
తలకంకో ప్లీమ్ బోటులో విహరిస్తున్నాడు
మిస్టర్ రావ్. మనస్సు మరి బాగున్నప్పుడు
జంటగా అలా వీళ్ళలోవో, గాలిలోవో విహరించ
టం అతని సరదా— కనీసం వెన్నెల్లో ఇసుక
తినైంపై.

మనస్సు మరి బాగు లేనప్పుడు ఒంటరిగా
అలా మెసేజ్ వచ్చింది.

పంపించు అన్నాడు.

సరాసరి ఎదుటికి వచ్చేసి అతని గడ్డం
విమురుచూ అన్నది విలాసిని—

“వన్నేంచేయమన్నారు?” అని.

అవిడ వచ్చినందుకు అశ్రురసోలేదు గానీ ఆ
చొరవకు ఇంగు తినేశాడు.

తొలిసారిగా ఆచరణ లేకుండానే శాంతిం
వాడు.

“సువ్వెంటనే పెండ్లి చేసుకుని మీ వూరె
ళ్ళిపో.”

“నో నేను తారను కావాలి! మీరు
ఉపదేశించొద్దు. అదేదేదేనండి.”

— యడవల్లి సుజాత.